

Resan till Vålådalen

Det säga att det som inte dödar, det härdar. Men i mitt fall är det struntprat. Den 27 augusti började min resa.

Jag startade dagen med att diskutera med roland om jag skulle med på fisketuren eller inte, och efter en kort diskussion kom vi fram till att jag skulle stanna kvar på fjällstationen och göra dagsturer.

Vi åkte buss långt upp i fjällvärlden, till den lilla fjällbyn Vålådalen. Efter att ha satt upp tältet och knappt kommit till rätta, kom Ove och sa att vi skulle ut på en eftermiddagstur.

trodde att vi skulle vara tvungen att bära all packning för hand, men som tur var kom Eva och Ann-Britt och lagade fodalet.

Som du kanske förstår så hade jag med mig gitarren och senare samma kväll så satt vi vid lägerelden, spelade och sjöng och hade det allmänt mysigt.

Nästa morgon, efter att knappt ha överlevt den kalla natten och försökt att fränse regnets smattrande mot tältduken, kom en av fjälledarna Fooch väckte oss. Klockan var då 6.45, hon sa att vi

Emil
Lindström

Andreas Sahlin
(Artikelförfattare)

Johan
Rudin

Linus
Malm

Robin
Jonsson

Min tältkompis var Emil och vi pratade om vad vi skulle ha för rygsäck med oss.

Ingen av oss ville packa ur våra 20 kilos rygsäckar, men då kom Emil på den "smarta" idén att jag skulle ta gitarrfodalet och bara packa ner lite mat och regnkläder.

Fyra km senare var vi framme vid Nulltjärn, där gjorde vi i ordning mat eller ja, nudlar. Efter att ha suttit och plågats i regnstänket på den långa stranden vid Nulltjärn, påbörjade vi färden tillbaka till fjällstationen. Vid en av dom många pauserna vi gjorde så sprack dragkejan på min provisoriska rygsäck. Alla mina och Emils saker föll ut på det våta lingonriset! Efter att ha trott att vi inte kunde bli mer lesså blev vi det, just där i den stunden. Vi

Marcus Johan Johanna Jori

Forts. sid 13

Lidens tidning

skulle vara klara att gå kl 9.00. Vi gick ca 15 km den dagen och inte av någon särskild anledning heller utan bara för att gå.

Regnet gjorde ju inte turen lättare direkt. Ja visst, vi gick över några fina bäckar och genom charmiga landskap men för det mesta tyckte jag att det bara jobbigt och uttråkande.

Men det blev annat när vi kom hem igen, då slog vi på bastun och bastade av oss dagens bekymmer. Till vår lättnad fick vi veta att vi skulle sova i gymnasalen under natten. Jag och Emil skyndade oss att ta en plats på den stora madrassen som fanns där. Efter att ha ätit maten som skolan bjöd på, (vilket råkade vara orientalisk wokgryta med nudlar som faktiskt var ganska smaklig) skulle vi gå och lägga oss.

Den natten sov alla som kungar på den stora, tjocka och mjuka madrassen.

Nästa dag, den sista dagen, kom Eva och väckte oss

och satt vi skulle ut på en liten morgontur.

Vi gjorde oss i ordning för att gå, själv lämnade jag all min packning på fjällstationen, det enda jag hade med mig var en påse russin. Tillbaka till Evas morgontur, så var det inte den lilla lätta turen vi trodde, nej innan den dagen var slut så hade vi gått nästan 1 mil!

När vi kom tillbaka så började alla pcka ihop och förbereda sig för hemfärden. När bussen äntligen kom lastade alla in och satte sig tillbakalutade och såg på en film.

Så trött, blöt och sur som jag var, blev jag ganska förvånad för vad jag kände när jag satte mig i bussen. Jag kände, ja som om jag hade presterat något! För att sammanfatta så var det helt klart vädret som var skurken i dramat. Jag tror många under-skattar att gå i fjällen, i det vädret vi hade är det svårt att uppskatta någonting

Andreas Sahlin

PÅVERKA DITT BOENDE

I det vackra Liden

har vi ett antal lediga lägenheter, hus

1-or, 2-or, 3-or, 4-or

som kommer att renoveras totalt och med hög standard. Är ni intresserad av ett trivsamt boende i det vackra Liden, 50 km från Sundsvall har du möjlighet att påverka ombyggnaden och standarden på lägenheter eller hus.

Är ni intresserad ring:

LIDENBOSTÄDER AB

0692-10446

(Måndag - Fredag 9.00-17.00)